

Arrest

**nr. 52 053 van 30 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. JANSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen het Rijk binnenkwam op 27 augustus 2008, diende op 28 augustus 2008 een asielaanvraag in.

1.2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal) nam op 30 juli 2009 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoeker diende op 10 december 2009 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De Commissaris-generaal nam op 17 februari 2010 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Verzoeker diende op 28 juli 2010 een derde asielaanvraag in.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 18 augustus 2010 de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten (M. S. K.)
(...)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 28/07/2010*

Overwegende dat de betrokkene op 28 augustus 2008 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 22 september 2008 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 31 juli 2009 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 10 december 2009 een tweede asielaanvraag indiende en zijn dossier op 13 januari 2010 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 18 februari 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 28 juli 2010 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij deelnam aan de optocht 'Belgian pride' en hij een deelnemersbadge naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat het de betrokkene vrij staat om in België deel te nemen aan optochten. Overwegende dat de betrokkene de treintickets naar voren brengt waarmee hij naar de optocht gereisd zou zijn waarbij opgemerkt moet worden dat tickets enkel zijn wat ze zijn, tickets van een treinreis niet op naam, dat het de betrokkene vrij staat in België met de trein te reizen. Overwegende dat de betrokkene medische attesten naar voren brengt en ingaat op zijn gezondheidstoestand waarbij opgemerkt moet worden dat medische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Overwegende dat de betrokkene internetartikels naar voren brengt over homosexualiteit waarbij opgemerkt moet worden dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in haar beslissing dd. 18 februari 2010 stelde dat 'In casu werd in het kader van uw eerste asielaanvraag echter vastgesteld dat u blijkens de van u afgenomen taaltest Noord-Somalisch spreekt, zijnde het Somalisch dat gangbaar is in Somaliland, alsook in Djibouti en in delen van Ethiopië, en dat bovendien geen geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden afkomst uit Mogadishu (Somalië). Derhalve ontstaan ernstige twijfels betreffende uw beweerde nationaliteit en maakt u het de Belgische asieldiensten onmogelijk over te gaan tot een beoordeling van de door u ingeroepen 'gegronde vrees voor vervolging' of 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid.', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de motiveringsplicht.

Hij verstrekt volgende toelichting:

“(…) Verzoeker brengt nieuwe gegevens en stukken bij waaruit, onder meer, blijkt dat hij op 15 mei 2010 meeliep in de stoet Belgian Pride tegen discriminatie van holebi's.

De bestreden beslissing overweegt dat verzoeker het onmogelijk maakt de ingeroepen gegronde vrees over vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid en wel om volgende redenen:

- verzoeker spreekt, blijkens een afgenomen taaltest, Noord-Somalisch, zijnde het Sornalisch dat volgens de bestreden beslissing gangbaar is in, onder meer, Somaliland. Somaliland is het voormalig Britse deel van Somalië dat zich onafhankelijk verklaarde. Deze onafhankelijkheid werd internationaal echter niet erkend.

- er kan, om redenen die de bestreden beslissing niet duidelijk maakt, geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden afkomst uit Mogadishu.

Het Somalisch wordt, dit wordt in de bestreden beslissing niet vermeld, echter ook gesproken in Somalië. Het Noord-Somalisch, ook Noord-Centraal Somalisch genoemd, vormt de basis van het standaard Somalisch (zie: http://en.wikipedia.org/wiki/Somali_language).

Het is niet onmogelijk dat verzoeker de Somalische nationaliteit heeft.

Uit het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse zaken over Somalië van 7 april 2010 blijkt dat homoseksualiteit er illegaal is

(http://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/afrika/somalie/ra_somali_.jsp).

RVV, 10 mei 2010 (arrest nr 43.176):

*“De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn asielaanvraag gerechtvaardigd is. In de mate van het mogelijke moeten stavingstukken worden aangebracht. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.”*

Art. 57/7ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorziet:

“De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen:

e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

Het is niet onmogelijk dat verzoeker uit Mogadishu afkomstig is en de taal spreekt die, vooral, gangbaar is in het noorden en centraal Somalië.

Verzoeker brengt een deelnemersbadge bij van de Belgian Pride waarin hij op 15 mei 2010 meeliep. Verzoeker brengt de treintickets bij waarmee hij naar deze optocht is gereisd. Niettegenstaande een treinticket niet op naam wordt afgeleverd, blijkt uit het treinticket wel de datum en de bestemming. De bestreden beslissing lijkt niet te betwisten dat verzoeker wel degelijk met dit treinticket reisde. Het is derhalve mogelijk dat hij met de trein naar de Belgian Pride reisde en, zoals de deelnemersbadge aantoont, in de stoet meeliep.

Het blijkt in geen geval dat de verklaringen van verzoeker niet mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

Het is derhalve niet correct dat er ernstige twijfels kunnen bestaan betreffende de nationaliteit van verzoeker en hij het de Belgische asiendiensten onmogelijk maakt over te gaan tot een beoordeling van de ingeroepen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op lijden van ernstige schade omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Dat het middel bij gevolg gegrond is."

2.2. Verweerder antwoordt als volgt:

"(...) Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker er niet in slaagt om de motivering die voorzien werd in de bestreden beslissing te weerleggen.

De verwerende partij heeft de eer om te stellen dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende" zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief op grond waarvan de beslissing is genomen wordt aangegeven.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De bestreden beslissing werd immers bij toepassing van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 op correcte wijze gemotiveerd en er werd ingegaan op alle door hem aangehaalde elementen.

Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar op de inhoud ervan. (R v St 13 april 2005, nr. 143.020).

In toepassing van het artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 werd ten aanzien van verzoeker terecht beslist om deze asielaanvraag niet in overweging te nemen.

(...)

In tegenstelling tot verzoekers bewering, blijkt uit de bestreden beslissing dat er gesteld wordt dat verzoeker bij zijn derde asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot de feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt er ingegaan op de door verzoeker voorgelegde documenten, doch gesteld dat:

- Het verzoeker vrij staat deel te nemen aan optochten in België en om met de trein te reizen*
- Medische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève*
- Met betrekking tot de internetartikels heeft het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen in haar beslissing d.d. 18 februari 2010 gesteld dat 'in casu werd in het kader van uw eerste asielaanvraag echter vastgesteld dat u blijkens de van uw afgenomen taaltest Noord-Somalisch spreekt, zijnde het Somalisch dat gangbaar is in Somaliland, alsook in Djibouti en in (delen) van Ethi(o)pië en dat bovendien geen geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden afkomst uit Mogadishu (Somalië).*

Bovendien heeft verwerende partij de eer toe te voegen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter (medische motieven), ingediend door verzoeker d.d. 6 mei 2010, ontvankelijk

werd bevonden. De motieven die hij heeft ingeroepen bij zijn derde asielaanvraag worden derhalve onderzocht in het kader van zijn aanvraag 9ter.

Verzoeker kent klaarblijkelijk de motieven van de bestreden beslissing, daar hij ze aanvecht in zijn verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"Overwegende dat, wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel heeft betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt; dat hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet; dat de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;"

(R.v.St., arrest nr. 163.817 dd. 19 oktober 2006, Staatsraad Bamps, G/A 134.748/XIV-14.428)

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en verzoeker toont niet aan op welke wijze de door hem vooropgestelde wetsbepalingen en verdragsartikelen geschonden worden.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. Verzoeker geeft in zijn repliekmemoirie te kennen te volharden in zijn standpunt.

2.4.1. In de mate dat het de bedoeling van verzoeker is de schending aan te voeren van de formele motiveringsplicht dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroeps-mogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

2.4.2. In zoverre verzoeker verder aanvoert dat verweerder ten onrechte voorhoudt dat geen nieuwe gegevens werden aangebracht voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die moet onderzocht worden in het kader van de toepassing van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Uit artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangevoerd in een meervoudig asielerzoek:

- nieuw moeten zijn, dus niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021);
- relevant moeten zijn, dus ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn derde asielaanvraag aangaf deelgenomen te hebben aan de optocht Belgian Pride en hiertoe een deelnemersbadge en een treinticket neerlegde. Hij bracht tevens een aantal treintickets bij waarvan hij stelde dat hij ze gebruikte om naar activiteiten van Rainbows United te reizen.

Verweerder heeft in de bestreden beslissing geduid dat deze stukken niet relevant zijn. Deze stellingname is niet kennelijk onredelijk of onwettig. Uit het feit dat verzoeker beschikt over een badge van de Belgian Pride en een aantal treintickets kunnen immers geen ernstige aanwijzingen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet afgeleid worden.

Verzoeker geeft verder aan dat hij bij zijn derde asielaanvraag ook internetartikels over homoseksualiteit heeft neergelegd.

Uit het aan de Raad voorgelegde administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid reeds kenbaar maakte tijdens zijn vorige asielaanvraag, zodat dit gegeven op zich niet kan beschouwd worden als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Verweerder kon dan ook oordelen dat de internetartikels niet als nieuwe gegevens kunnen beschouwd worden en ter onderbouwing van zijn stelling citeren uit de beslissing van de Commissaris-generaal.

Verzoeker geeft te kennen niet akkoord te gaan met de beslissing die door de Commissaris-generaal genomen werd in antwoord op zijn tweede asielaanvraag en met de wijze waarop de Commissaris-generaal zijn tweede asielaanvraag beoordeelde en betoogt dat de situatie in Somalië gevaarlijk is, maar toont hiermee niet aan dat het standpunt van verweerder – dat de internetartikels niet als nieuwe gegevens kunnen beschouwd worden – incorrect is.

Met betrekking tot de medische attesten die verzoeker daarnaast nog aanbracht heeft verweerder geoordeeld dat deze niet dienstig zijn, daar de gezondheidsproblemen van verzoeker niet toelaten hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. Verzoeker betwist deze stellingname niet.

Gelet op voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat verzoeker met zijn beschouwingen niet aantoont dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK